

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 325/2016
05.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.К., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.И., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 89/14 од 15.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1290/15 од 07.12.2015. године, у седници већа одржаној 05.04.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 89/14 од 15.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1290/15 од 07.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 89/14 од 15.07.2015. године, између осталих, окривљени Н.К., ставом I, оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од девет година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 23.08.2011. до 12.12.2011. године. Истом пресудом на основу одредаба члана 261. и 264. ЗКП окривљени су обавезани да солидарно носе трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док су на основу одредбе члана 258. став 3. ЗКП, оштећени С.Р. и С.Р. упућени на парницу, ради остварења имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1290/15 од 07.12.2015. године одбијене су, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, жалбе окривљеног Н.К. и његовог браниоца и жалба браниоца окривљеног В.Ј., те потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 89/14 од 15.07.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Н.К., адвокат З.И., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1)

ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу К 89/14 од 15.07.2015. године, тако што ће окривљеног Н.К. ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му је оптужбом стављено на терет или да „нападнуту пресуду“ укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање ради доношења правилне и на закону засноване пресуде.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног правноснажне пресуде се побијају због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП јер, по ставу одбране, дело за које је окривљени Н.К. осуђен, не представља дело из области кривичних дела против живота и тела – убиство из члана 113. КЗ, већ се у његовим радњама могу стицати обележја неког од кривичних дела из области безбедности јавног саобраћаја. Међутим, Врховни касациони суд налази да се, иако се у захтеву као основ побијања нумерички наводи одредба члана 439. тачка 1) ЗКП наведеним разлозима суштински указује на повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да је у погледу кривичног дела које је предмет испитивања по поднетом захтеву, правилно примењен закон. Наиме, из чињеничног описа дела за које је окривљени Н.К. оглашен кривим у редовном кривичном поступку произлази постојање свих законом прописаних објективних и субјективних битних обележја кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика. Првостепени суд је у законито спроведеном поступку на утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја предметног кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.